NORAKSTS
Lieta Nr.A420475911

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2011.gada 3.novembrī

Administratīvās rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Ozola,

piedaloties pieteicējas Jelgavas evaņģēliskās ticības kristiešu draudzes „Jaunā dzīve" pārstāvim *G.S.* un atbildētājas Jelgavas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Jelgavas pilsētas domes pārstāvim *Ē.S.*,

atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz Jelgavas evaņģēliskās ticības kristiešu draudzes „Jaunā dzīve" (turpmāk – pieteicēja) pieteikumu par labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru privatizācijai nodotu no zemesgabala */adrese/*, Jelgavā, atdalīto zemesgabalu */adrese/*, Jelgavā, ar kadastra numuru */kadastra numurs/*, mantisko zaudējumu 143000 latu apmērā un morālā kaitējuma 7000 latu apmērā atlīdzinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] Jelgavas pilsēta dome (turpmāk arī – iestāde), pamatojoties uz Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta spriedumu lietā Nr.42582606 (turpmāk – Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta spriedums), ierosinājusi administratīvo lietu par apbūvēta zemesgabala privatizāciju, un 2011.gada 27.janvārī pieņēmusi lēmumu Nr.1/21 (turpmāk – Lēmums), ar kuru cita starp nodeva privatizācijai apbūvētu zemesgabalu ar kadastra numuru */kadastra numurs/ /adrese/*, Jelgavā, 13421m^2 platībā (turpmāk arī – zemesgabals */adrese/*).

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] zemesgabals ar kadastra numuru */kadastra numurs/* (kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*) */adrese/*, Jelgavā, ir reģistrēts uz Jelgavas pilsētas pašvaldības vārda, tā platība ir 13421m^2.

[1.2] Pieteicējas 2006.gada 28.augusta iesniegums par zemesgabala ar kadastra numuru */kadastra numurs/* privatizāciju izskatīts Jelgavas pilsētas domes 2006.gada 16.novembra sēdē un pieņemts lēmums, ar kuru atteikts nodot privatizācijai minēto zemesgabalu.

[1.3] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta spriedumu, izskatot pieteicējas pieteikumu par Jelgavas pilsētas domes 2006.gada 16.novembra lēmumu, Jelgavas pilsētas domei uzlikts pienākums pieņemt lēmumu par apbūvēta zemesgabala */adrese/*, Jelgavā, ar kadastra numuru */kadastra numurs/* nodošanu privatizācijai pieteicējai. Spriedumā konstatēts, ka uz minētā zemesgabala atrodas pieteicējai piederoša inženierbūve „Sporta laukums" ar kopējo platību 13421m^2 .

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 25.februārī saņemts pieteicējas pieteikums, kurā lūgts grozīt Lēmumu un nodot privatizācijai arī zemesgabalu */adrese/*, Jelgavā, ar kadastra numuru */kadastra numurs/*, platība 39167 m^2 (turpmāk – zemesgabals */adrese/*) kā arī lūgts noteikt atlīdzinājumu 150 000 latu apmērā. Pieteikumā un tā papildinājumā norādīti šādi argumenti:

[2.1] Pieteicēja norāda, ka ar Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta spriedumu (ar Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 15.septembra lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību) tās pieteikums tika apmierināts un iestādei tika uzdots pieņemt lēmumu par zemesgabala nodošanu privatizācijai. Proti, tiesvedība notika un privatizācija tika ierosināta par zemesgabalu */adrese/*, Jelgavā, ar kadastra numuru */kadastra numurs/* 52588m^2 platībā (turpmāk arī – strīdus zemesgabals).

Iestāde pēc tiesvedības procesa ilgstoši neveica nekādas darbības, lai izpildītu tiesas spriedumu, bet pēc tam, iestāde, rīkojoties ļaunprātīgi un apzināti, pretrunā tiesas nolemtajam,

veica manipulācijas ar strīdus zemesgabalu, mākslīgi to sadalot. Iestāde strīdus zemesgabalu sadalīja divās daļās, atdalot no tā lielāko daļu un izveidojot zemesgabalu ar adresi */adrese/*, Jelgavā, ar kadastra numuru */kadastra numurs/* 39167 m^2 platībā.

Strīdus zemesgabala sadalīšanas rezultātā privatizācijai nodots tikai stadiona sporta laukums, taču pārējās būves – trīs apgaismes torņi, skrejceļi, ievilktās komunikācijas, piebraucamie ceļi palika uz atdalītā zemesgabala. Līdz ar to privatizācijai tika nodots tikai zemesgabals */adrese/* 13421 m^2 platībā.

[2.2] Pieteicēja uzskata, ka, nododot privatizācijai vienīgi zemi zem sporta laukuma, netiek sasniegts mērķis, kas izriet no tiesas sprieduma, lai apvienotu būves un zemi vienā īpašumā, kas bija pamatmērķis, iesniedzot privatizācijas pieteikumu.

[2.3] Pieteicēja vēlas, lai novērstu tās nelabvēlīgās sekas, kas radušās Lēmuma dēļ un lai izpildītu tiesas spriedumu, iekļaujot tajā arī tā zemesgabala - */adrese/* 39167 m^2 platībā privatizāciju, kas tika atdalīts no strīdus zemesgabala.

[2.4] Pieteicēja, uzskatot pašvaldības rīcību par apzinātu, ļaunprātīgu, nolūkā nodarīt pieteicējai kaitējumu un zaudējumus, norāda, ka tai ir nodarīti mantiskie zaudējumi 143000 latu apmērā un morālais kaitējums 7000 latu apmērā.

Mantiskie zaudējumi tiek pamatoti ar to, ka zemes privatizācijas gaitā būtiski ir pieaugusi zemes kadastrālā vērtība. Tādēļ, ja atbilstoši normatīvajiem aktiem, zemes izpirkuma cena tiek noteikta, par bāzi ņemot kadastrālo vērtību, tad tagad zemes izpirkšanai nepieciešams vismaz trīs reizes vairāk naudas līdzekļu (salīdzinot ar 2006.gadu). Pieteicēja aprēķinājusi, ka tai ir nodarīti mantiskie zaudējumi 117 800 latu apmērā (52588 x 2,25); kamēr notiek tiesāšanās, pieteicēja nespēja veikt darbības ar zemi – atjaunot, būvēt, attīstīt sporta kompleksu, jo neviens investors nevēlējās ieguldīt līdzekļus strīdus objektā. Šajā laikā sporta kompleksa būves un komunikācijas bojājās dabiskās ietekmes rezultātā, morāli un tehniski novecoja, bet tribīnes dabas apstākļu dēļ 2011.gadā gāja bojā (sagāzās un tika demontētas).

Tiešu mantisko zaudējumi pieteicēja novērtē 25 000 latu apmērā, ko pierāda pievienotais līgums par tribīņu demontāžu.

Savukārt, novērtējot sporta kompleksa tirgus vērtības zaudējumu – ja zemes būtu privatizēta 2006.gadā, tad sporta komplekss jau būtu pabeigts un būtu jārisina jautājumi par alternatīvu sporta veidu attīstību.

Morālais kaitējums 7000 latu apmērā tiek pamatots ar to, ka pieteicējai ir nodarīts tiesību aizskārums – iestādes tīša prettiesiska rīcība, atsakoties nodot privatizācijai zemi zem pieteicējas īpašuma objekta.

[3] Jelgavas pilsētas dome rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda, ka pieteicējas pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Iestāde norāda, ka tā ir nodevusi privatizācijai zemesgabalu */adrese/* ar tādu platību, kāda tā bija uz lēmuma pieņemšanas brīdi, ar konkrētu kadastra numuru un adresi.

[3.2] Pieteicēja nav vērsusies iestādē ar pretenzijām vai privatizācijas ierosinājumu par zemesgabala */adrese/* privatizāciju. Tādēļ iestāde uzskata, ka pieteicēja nav ievērojusi ārpustiesas izskatīšanas kārtību attiecībā uz zemesgabala */adrese/* nodošanu privatizācijai.

[3.3] Attiecībā uz zemesgabala sadalīšanu – tā pamatā balstīta uz zemesgabala nodalīšanu, uz kura atrodas pieteicējai piederošā būve – sporta laukums, no pārējā zemesgabala, ko atbildētājs plānojis izmantot pašvaldības funkciju nodrošināšanai.

[3.4] Iestāde norāda, ka nepamatots ir pieteicējs lūgums par atlīdzinājumu, jo tā kopš īpašuma objektu iegūšanas īpašumā nav maksājusi zemes nomas maksu, nav tos nodevusi ekspluatācijā, ne reģistrējusi zemesgrāmatā. Pieteicēja vairākkārt ir saukta pie administratīvās atbildības par būvju katastrofālo stāvokli.

[4] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 25.maija lēmumu, izskatot iestādes blakus sūdzību, atcelts Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 26.aprīļa lēmums par pagaidu noregulējuma piemērošanu un noteikti citi pagaidu aizsardzības līdzekļi: apturēta Jelgavas pilsētas domes 2011.gada 27.janvāra lēmuma Nr.1/21 darbība daļā par apbūvēta zemesgabala ar

kadastra Nr./*kadastra numurs*/ Jelgavā, /*adrese*/ (platība 13 421 m^2) nodošanu privatizācijai; aizliegt Jelgavas pilsētas domei līdz tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienai veikt jebkādas darbības ar zemesgabalu /*adrese*/, Jelgavā, kadastra apzīmējums Nr./*kadastra numurs*/, platība 39 167 m^2; uzdots Jelgavas zemesgrāmatu nodaļai reģistrēt Jelgavas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./*numurs*/ aizliegumu rīkoties ar zemesgabalu /*adrese*/, Jelgavā, kadastra apzīmējums Nr./*kadastra numurs*/, platība 39 167 m^2**.**

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā ietvertajiem argumentiem.

Tiesas sēdē iestādes pārstāvis prasījumu neatzina, balstoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir apmierināms daļā.

[7] Tiesa no lietas materiāliem konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[7.1] 2006.gada 28.augustā pieteicēja vērsusies iestādē ar iesniegumu par zemesgabala /*adrese*/, Jelgavā, ar kadastra numuru /*kadastra numurs*/ 52588m^2 platībā (strīdus zemesgabals) privatizāciju (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta sprieduma lietā Nr.A42582606 1., 3.1., 12.punktu*);

[7.2] ar Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta spriedumu, izskatot pieteicējas pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par apbūvētā strīdus zemesgabala nodošanu privatizācijai, pieteikums apmierināts un Jelgavas domei uzlikts pienākums četru mēnešu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas pieņemt lēmumu par apbūvēta zemesgabala Jelgavā, /*adrese*/ ar kadastra numuru /*kadastra numurs*/ nodošanu privatizācijai pieteicējai (*lietas 11.-24.lapa*);

[7.3] Jelgavas pilsētas domes zemes komisija 2010.gada 9.novembra sēdē pieņēmusi lēmumu Nr.9.2, ar kuru, pamatojoties uz Jelgavas pilsētas teritorijas plānojuma 2009.-2021.gadam un saistošajiem noteikumiem Nr.09-11, nolēma akceptēt zemes īpašuma /*adrese*/, Jelgavā, sadalījumu divās zemes vienībās saskaņā ar pievienoto skici (*lietas 50.-51.lapa*);

[7.4] 2010.gada 10.novembrī starp Jelgavas pilsētas domi un VSIA „Latvijas valsts mērnieks" noslēgts līgums par zemes ierīcības projekta izstrādāšanu un izgatavošanu zemesgabalam /*adrese*/ (*lietas 52.-55.lapa*);

[7.5] ar Jelgavas pilsētas domes zemes komisijas 2010.gada 1.decembra lēmumu Nr.11/9.1 apstiprināts VSIA „Latvijas valsts mērnieks" izstrādātais zemes ierīcības projekts nekustamajam īpašumam /*adrese*/ ar kadastra numuru /*kadastra numurs*/. Saskaņā ar projektu zemes vienībai /*adrese*/ platība noteikta 13421m^2 , bet /*adrese*/ – 39167m^2 (*lietas 57.lapa*);

[7.6] 2010.gada 6.decembrī starp Jelgavas pilsētas domi un VSIA „Latvijas valsts mērnieks" noslēgts līgums par zemesgabala /*adrese*/ sadalīšanu divās daļās, robežu uzmērīšanu un izgatavošanu (*lietas 59.-63.lapa*);

[7.7] 2010.gada 22.decembrī, pamatojoties uz VSIA „Latvijas valsts mērnieks" zemes kadastrālo uzmērīšanu, Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā (turpmāk – NĪVKIS) reģistrēts zemes robežu, situācijas un apgrūtinājumu plāns zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu /*kadastra apzīmējums*/ ar adresi /*adrese*/, Jelgava (*lietas 64.lapa*) un zemes robežu plāns zemes vienībai ar kadastra numuru /*kadastra numurs*/ ar adresi /*adrese*/, Jelgava (*lietas 65.lapa*);

[7.8] 2010.gada 27.decembrī Jelgavas pilsētas pašvaldība sastādījusi un iesniegusi Zemesgrāmatā nostiprinājuma lūgumu nekustamā īpašuma atdalīšanai, ar kuru no nekustamā īpašuma /*adrese*/, Jelgavā, atdalāms nekustamais īpašums ar zemes kopplatību 39167m^2 ar adresi /*adrese*/, Jelgava (*lietas 66.lapa*);

[7.9] ar zemesgrāmatu tiesneša 2011.gada 5.janvāra lēmumu zemesgabala /*adrese*/ ar kadastra apzīmējumu /*kadastra numurs*/ (3,9167 ha platībā), kas atdalīts no nekustamā īpašuma /*adrese*/, Jelgavā, īpašuma nostiprinātas uz Jelgavas pilsētas pašvaldību (*lietas 46.lapa*);

[7.10] Jelgavas pilsētas domes pašvaldības īpašuma privatizācijas komisija 2011.gada 6.janvārī, pamatojoties uz Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta spriedumu, kurā konstatēts, ka uz strīdus zemesgabala */adrese/*, Jelgavā, ar kadastra numuru */kadastra numurs/* atrodas pieteicējai piederoša inženierbūve „Sporta laukums ar kopējo platību 13421m^2, nolēma nodot privatizācijai *apbūvētu* zemesgabalu ar kadastra numuru */kadastra numurs/* Jelgavā, */adrese/* 13421m^2 platībā (*lietas 48.lapa*);

[7.11] Jelgavas pilsētas dome, pamatojoties uz Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta spriedumu, (*atkārtoti*) ierosinot administratīvo lietu par apbūvēta zemesgabala ar kadastra numuru */kadastra numurs/ /adrese/*, Jelgavā, privatizāciju, 2011.gada 27.janvārī pieņēma Lēmumu [1] (*lietas 47.lapa*).

[8] Vispirms tiesa konstatē, ka iestāde vairākkārt tiesai iesniegtajos dokumentos, kā arī iestādes pārstāvis tiesas sēdē norāda, ka pieteicēja nav ievērojusi likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību jautājumā par atdalītā zemesgabala */adrese/* privatizāciju (*sk. paskaidrojumu 2.punkts – lietas 89.lapa; blakus sūdzības 1.punkts – lietas 99.lapa; lūgumā – lietas 128.lapa; tiesas sēdes protokols – lietas 157.lapa*).

Tiesa konstatē, ka uz šo iestādes argumentu Administratīvā apgabaltiesa šajā lietā jau ir sniegusi savu vērtējumu un atzinusi, ka šāds iestādes viedoklis nav pamatots (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 25.maija lēmuma 9.punktu – lietas 116.lapas otra puse*).

Tātad lieta ir ierosināta par konkrēta lēmuma izdošanu – par visa strīdus zemesgabala privatizāciju, kas iestādē apmierināts tikai daļēji. Savukārt citi iestādē administratīvajā procesā pēc Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta sprieduma spēkā stāšanās pieņemtie lēmumi un veiktās darbības nav atzīstami par patstāvīgu administratīvu aktu. Līdz ar to šādi iestādes pieņemtie lēmumi (zemes komisijas vai pašvaldības īpašumu privatizācijas komisijas lēmumi) nav patstāvīgi pieteikuma priekšmeti tiesā, bet vērtējami kopā kā vienotā administratīvajā procesā pieņemti lēmumi.

Tādējādi, ievērojot iepriekš minēto, precizējams arī pieteicējas prasījums – par vēl labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru privatizācijai tiktu nodots arī no strīdus zemesgabala (*/adrese/*, Jelgavā, ar platību 52588m^2) atdalītais zemesgabals */adrese/*. Savukārt, sākotnēji tiesas noteiktajam pieteikuma priekšmetam par Zemes komisijas lēmuma, ar kuru no strīdus zemesgabala atdalīts zemesgabals */adrese/*, atcelšanu [6.3] nav nozīmes, jo pieteicējas mērķis ir skaidrs un nepārprotams. Proti, šajā gadījumā pieteicēja vērsās pašvaldībā ar lūgumu nodot privatizācijai strīdus zemesgabalu 52588m^2, ko pašvaldība sākotnēji atteica, bet pēc tam izpildīja daļēji, tas ir, iestāde ir atteikusi izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu, kas bija tās mērķis, vēršoties iestādē.

[9] No lietas materiāliem un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka lietā pastāv strīds par to, vai iestādei bija tiesības, izpildot tiesas spriedumu, sadalīt strīdus zemesgabalu un nodot privatizācijai tikai kādu noteiktu tā daļu.

Proti, lietā nav strīds (tas vairs nav tiesiski iespējams) par to, ka tiesvedībā, kas tika izspriesta ar Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta spriedumu, pieteicējas prasītā privatizācijai nododamā strīdus zemesgabala platība bija 52588m^2 (5,2588ha), uz kura cita starp atradās pieteicējai piederoša būve – sporta stadions 1,3421 ha platībā un vēl citi sporta kompleksa elementi – trīs no četriem metāla konstrukciju prožektoru torņiem. Līdz ar to minētais zemesgabals 5,2588ha platībā tika atzīts par apbūvētu zemesgabalu un kā tāds bija nododams privatizācijai pieteicējai (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta sprieduma 13. un 15.punktu*).

[10] Iestādes norādītais arguments, ka no Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta sprieduma izriet, ka pieteicējai privatizācijai ir nododams zemesgabals tikai 1,3421ha platībā ir absurds un neloģisks, kā arī pilnīgi pretējs minētajā spriedumā aplūkotajām tiesību normām un tiesas izdarītajiem apsvērumiem. Šāda tiesību normu un tiesas sprieduma izpildes izpratne nonāk pretrunā ar tiesiskuma un patvaļas aizlieguma principu, kas noteic, ka iestādes rīcībai jāatbilst tiesību normām un administratīvo aktu var pamatot tikai ar faktiem, kuri ir

nepieciešami lēmuma pieņemšanai un no tiem izrietošiem objektīviem un racionāliem juridiskiem apsvērumiem.

Minētajā tiesas spriedumā, piemērojot Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likumā, Būvniecības likumā un likumā „Par nekustamo īpašumu ierakstīšanu zemesgrāmatā" ietvertās tiesību normas, nepārprotami ir atzīts, ka uz strīdus zemesgabala (ar platību 52588m^2) atrodas pieteicējai piederoša būve – sporta laukums 13421m^2 platībā (*skat. turpat 12.-13.punktu*). Līdz ar to tiesa neatrod saprātīgu izskaidrojumu tam, kā iestāde nonākusi pie secinājuma, ka tiesa spriedusi tikai par zemes zem stadiona (sporta laukuma) nodošanu privatizācijai, tādējādi uzskatot strīdus zemesgabalu par apbūvētu daļā – uz kura reāli 13421m^2 plātībā atrodas sporta laukums, bet pārējā daļā – par neapbūvētu.

Tiesa ne no iestādes pieņemtajiem lēmumiem, ne sniegtajiem paskaidrojumiem, kā arī tiesību normām neatrod pamatojumu šādai iestādes rīcībai – atzīt konkrētu dabā identificējamu un valsts informācijas sistēmās (reģistros) reģistrētu zemesgabalu daļā gan par apbūvētu, gan par neapbūvētu. Iestāde nav norādījusi uz tiem apstākļiem vai tiesību normām, kas bija pamatā šādu lēmumu pieņemšanai, tas neapstiprinās arī ar iepriekš pieņemtu lēmumu (darbību), ar kuru 2002.gadā iestāde strīdus zemesgabalu visā tā platībā (nesadalītu) – 52588m^2 bija ierakstījusi zemesgrāmatā uz pašvaldības vārda (*sk. lietas 9.lapa*).

Kā jau tiesa iepriekš konstatēja [9], strīdus zemesgabals visā tā platībā, kāds tas tika reģistrēts zemesgrāmatā, ir uzskatāms par apbūvētu.

[11] Ievērojot iepriekš norādītos secinājumus ([9], [10]), kā arī Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 25.maija lēmumā, izskatot jautājumu par pagaidu noregulējuma piemērošanu šajā lietā, ietverto pamatojumu, tiesa atzīst, ka iestādei, izpildot tiesas spriedumu, nav no tiesību normām izrietošas tiesības veikt tādas darbības, lai sadalītu strīdus zemesgabalu un nodot privatizācijai tikai kādu daļu no tā.

Turklāt, vērtējot iestādes paskaidrojumos norādīto par pašvaldības plāniem, izmantot atdalīto zemesgabalu pašvaldību funkciju nodrošināšanai, un iestādes pārstāvja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus par to, ka pieteicēja nav pildījusi līgumsaistības vai ir administratīvi sodīta [3.4], tiesa, kā to atzinusi arī Administratīvā apgabaltiesa iepriekš minētājā lēmumā, atzīst kā šādiem iestādes apsvērumiem nav nozīmes, jo tiesa jau tos vienreiz ir atzinusi par nepamatotiem.

Papildus iepriekš minētajam, tiesa secina, ka ne pārsūdzētajā Lēmumā, ne tā izdošanas procesā pieņemtajos lēmumos nav ietverti „sevišķi pārliecinoši apsvērumi, lai zemesgabalu nenodotu privatizācijai" (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 1.oktobra spriedumā Nr.SKA-409/2009 13.punktu*). Proti, Lēmumā nav norādīts pamatojums par strīdus zemesgabala vai tā daļas izmantošanu pašvaldības plānotajām vajadzībām arī situācijā, kad uz tā atrodas pieteicējai piederošas būves.

[12] Tiesa lietā nekonstatē, ka pastāvētu tādi apstākļi, kas būtu uzskatāmi par jaunatklātiem apstākļiem, kas pastāvēja lietas izskatīšanas laikā, bet tiesai iepriekšējā tiesvedībā nebija zināmi, un ka šādi apstākļi pēc būtības nav izvērtēti.

Tieši pretēji, – iestāde pēc Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 18.marta sprieduma spēkā stāšanās ir veikusi tādas darbības (sk.[7.3] –[7.8], [7.10]), lai faktiski nepildītu spēkā stājušos tiesas spriedumu un izvairītos no tai uzliktā pienākuma.

Neskatoties uz to, ka pieteicējai piederošas būves – sporta komplekss nav nodots ekspluatācijā un nepilda tās funkcijas, kam tas paredzēts (sporta pasākumu nodrošināšana), strīdus zemesgabala sadalīšanas rezultātā un zemes zem stadiona atdalīšanai no pārējā zemesgabala faktiski liedz turpmāk zemesgabalu */adrese/* izmantot atbilstoši tā mērķim.

[13] Pastāvot šādiem iepriekš konstatētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pastāv visi priekšnosacījumi pieteicējai labvēlīgāka administratīvā akta izdošanai, ar kuru arī zemesgabals */adrese/* tiktu nodots privatizācijai pieteicējai, turklāt, ņemot vērā arī to, ka

uz šī zemesgabala aizvien vēl atrodas pieteicējai piederošas inženierbūves – trīs metāla konstrukciju prožektoru torņi.

Tādējādi, atsaucoties uz tiesu iepriekš šajā lietā izdarītajiem apsvērumiem un nekonstatējot, ka uz lietas izskatīšanu pēc būtības būtu mainījušies būtiskie apstākļi, tiesa secina, ka pieteicējas sākotnējais mērķis, iesniedzot iestādē privatizācijas ierosinājumu, bija panākt, lai tiktu nodots privatizācijai konkrēts, dabā identificējams zemesgabals, uz kura atrodas pieteicējai piederošas būves – sporta komplekss.

Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 5.panta otrās daļas 1. un 2.punktā noteikts, ka apbūvēta zemesgabala privatizācijas ierosinājumu ir tiesīga iesniegt persona, kuras īpašuma tiesības uz ēkām (būvēm), kas atrodas uz šā zemesgabala, ir nostiprinātas zemesgrāmatā, kā arī persona, kuras īpašuma tiesības uz ēkām (būvēm), kas atrodas uz šā zemesgabala, nav nostiprinātas zemesgrāmatā likumos noteikto ierobežojumu dēļ, bet kura ieguvusi tiesības uz šīm ēkām (būvēm) privatizācijas rezultātā. Ievērojot likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 64.panta pirmo daļu, secināms, ka pieteicējai ir strīdus zemesgabala pirmpirkuma tiesības.

Līdz ar to lietā nav konstatējams tiesisks pamats un objektīva nepieciešamība privatizācijai nododamā strīdus zemesgabala sadalīšanai. Tādēļ strīdus zemesgabala sadalīšana ir notikusi prettiesiski, kā rezultātā privatizācijai nodota tikai strīdus zemesgabala daļa – zeme zem stadiona (Sporta laukums), bet trīs metāla konstrukciju prožektoru torņi aizvien vēl atrodas uz atdalītā zemesgabala */adrese/*.

Ņemot vērā minēto, tiesai nav pamata secināt, ka strīdus zemesgabala reālā sadale ir atzīstama par tādu darbību, ko pēc spēkā stājušos tiesas sprieduma iestādei vēl bija nepieciešams veikt. No lietas materiāliem neizriet, ka iestāde būtu apsvērusi pieteicējai piederošo būvju uzturēšanai un apsaimniekošanai nepieciešamā zemesgabala platību un šādā gadījumā izvērtēta reālās sadales atbilstība tiesību normu prasībām, arī pašvaldības funkciju īstenošanai.

[14] Attiecībā uz prasījumu par atlīdzinājumu tiesa konstatē turpmāk minēto.

Ņemot vērā to, ka iestāde nav rīkojusies atbilstoši labas pārvaldības principam un pēc spēkā stājušos tiesas sprieduma veica virkni darbību, kas nebija nepieciešamas, lai sagatavotu un izlemtu jautājumu par strīdus zemesgabala nodošanu privatizācijai pieteicējai, tiesa secina, ka iestāde ar nodomu, bez tiesiska pamata nav izdevusi pieteicējai tādu labvēlīgu administratīvo aktu, kāds tai tika uzdots ar spēkā stājušos tiesas spriedumu. Līdz ar to minētajam apstāklim ir nozīme, izlemjot prasījumu par morālā kaitējuma un mantisko zaudējumu atlīdzināšanu.

[14.1] Ievērojot Administratīvā procesa likuma (APL) 92.pantā un Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pantā noteikto, tiesa secina, ka lemjot par morālā kaitējuma atlīdzinājumu, nepieciešams noskaidrot, vai tādu iespējams nodarīt juridiskai personai.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.panta pirmā daļa noteic, ka morālais kaitējums kā personiskais kaitējums izpaužas kā fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums.

Arī no Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 8.panta izriet, ka juridiskajai personai (komersantam) ir tiesības uz atlīdzinājumu tikai par personisko kaitējumu, kas nodarīts tās darījumu reputācijai, komercnoslēpumam un autortiesībām.

Ņemot vērā minēto, pieteicējai kā juridiskai personai nav iespējams nodarīt morālu kaitējumu, jeb citiem vārdiem, radīt morālas ciešanas vai smagus pārdzīvojumus. Tādējādi pieteicējai nerodas tiesības uz morālā kaitējuma atlīdzinājumu.

[14.2] No pieteikuma un tā papildinājumā ietvertās argumentācijas secināms, ka pieteicēja mantiskos zaudējumus saista ar iestādes rīcību, liedzot tai privatizācijas tiesības un ilgstošās tiesāšanās dēļ faktiski izmantot un veikt jebkādas darbības gan strīdus zemesgabalā, gan pieteicējai piederošajā īpašumā – sporta kompleksā, kā rezultātā dabas apstākļu dēļ sagāzās tribīnes. Tātad prasījuma ietvaros jāpārbauda, vai iestādes vilcināšanās vai tiesvedība ir radījusi pieteicējai tādus mantiskos zaudējumus, kādus tā norādījusi, un vai pieteicējai ir nodarīti mantiskie zaudējumi, salīdzot zemes izpirkšanas cenu 2006. gadā un 2011.gadā.

[14.3] APL 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisku kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Tomēr jāņem vērā arī pašas personas darbības kaitējuma samazināšanā. Minētais izriet no APL 96.panta, atbilstoši kuram iesniedzējam ir pienākums savu zināšanu un praktisko iespēju robežās darīt visu iespējamo, lai samazinātu savus zaudējumus vai kaitējumu, kā arī darīt iestādei zināmus apstākļus, kurus tai nepieciešams zināt, lai konstatētu attiecīgā publisko tiesību subjekta atbildības pamatu un nodarīto zaudējumu vai kaitējuma apmēru. No minētās tiesību normas izriet personas līdzdarbības pienākums kaitējuma samazināšanā, tostarp minētā tiesību norma norāda, ka personai ir jābūt aktīvai savu tiesību aizsardzībā.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.pants noteic, ka mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ (7.panta pirmā daļa); aprēķinot mantisko zaudējumu, ņem vērā arī neiegūto peļņu, ja cietušais spēj pierādīt, ka notikumu parastās attīstības gaitā peļņa tiktu gūta (7.panta otrā daļa); mantiskais zaudējums ir arī zaudējums, kas saistīts ar administratīvā akta atcelšanu, iestādes faktiskās rīcības novēršanu vai tās seku likvidēšanu, zaudējuma samazināšanu vai likvidēšanu. Mantiskais zaudējums aptver arī izmaksas, kas saistītas ar juridisko palīdzību (..) (7.panta trešā daļa).

Atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 11.panta pirmajai daļai un 12.panta pirmajai daļai mantiskā zaudējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats un apmērs tiek pierādīts ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem; zaudējuma apmēru nosakot, izmantojot pierādīšanas līdzekļus.

Lai noteiktu personas tiesības uz atlīdzinājumu, ir jākonstatē tieša cēloņsakarība starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto kaitējumu, tas ir, jākonstatē objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām kaitējumu radošām sekām. Proti, jākonstatē, ka minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis sekas.

Līdz ar to, iesniedzot pieteikumu tiesā, pieteicējam ir jānorāda konkrēts mantisko zaudējumu apmērs un jāiesniedz attiecīgi pierādījumi. Tātad lietās, kurās pieteicējs prasa atlīdzinājumu par mantiskiem zaudējumiem, pieteicēja pienākums ir pierādīt zaudējumu apmēru (līdzīgi kā civilprocesā) – nepietiek tikai ar pieteicēja paskaidrojumiem, ka radīti mantiskie zaudējumi. *(Administratīvais process tiesā. Dr.iur. J.Briedes vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Latvijas Vēstnesis 2008, 298.lpp.)*

[14.4] Tiesa konstatē, ka pieteicēja norādījusi kā vienīgos tiešos zaudējumus 25200 latu apmērā, kas saistīti ar tribīņu demontāžu, pievienojot līgumu. Pirmkārt, tiesa norāda, ka pievienotais līgums neapliecina pašu zaudējumu (vai izdevumu) faktu. Otrkārt, tiesa nekonstatē, kā iestādes rīcība ir ietekmējusi to, ka uz blakus zemesgabala (kas pieder pieteicējai) esošā būve ir nonākusi tādā stāvoklī, ka tā dabas apstākļu dēļ ir sagāzusies.

Attiecībā uz pārējiem pieteicējas norādīto mantiskā zaudējuma apmēru 117800 lati, kas, pieteicējasprāt, tai nodarīts ar to, ka zemes vērtība kopš 2006.gada ir mainījusies (paaugstinājusies), kā arī tā nav varējusi realizēt sporta kompleksa attīstības projektus, tiesa norāda turpmāk minēto.

[14.5] Lai būtu iespējams atlīdzināt zaudējumus, kas radušies iestādes prettiesiskas rīcības rezultātā, starp iestādes rīcību un personai nodarītajiem zaudējumiem ir jāpastāv tiešai cēloņsakarībai, nevis iespējamībai, ka zaudējumu rašanos iespējams ir veicinājusi iestādes rīcība. Tiesa var piekrist, ka iestādes rīcība varētu ietekmēt, ka pieteicējai privatizācijai nododamais zemesgabals būs jāizpērk par lielāku tā vērtību nekā tas būtu bijis 2006.gadā. Tomēr konkrētajā gadījumā tiesai pagaidām nav iespējams konstatēt, vai iestādes rīcība varēja ietekmēt vai ietekmēs iespējamos mantiskos zaudējumus. Proti, pagaidām, šī saikne tomēr ir pārāk attālināta, lai iestādi atzītu par atbildīgu par šādiem zaudējumiem, kas reāli jau pastāvētu. No iepriekš citētajām tiesību normām [14.3] izriet, ka mantiskajam zaudējumam jābūt jau esošam un pierādītam.

Tāpat tiesa nekonstatē, ka pieteicēja būtu norādījusi un pierādījusi uz tādu mantiski novērtējamu pametumu saistībā ar nerealizētiem projektiem sporta kompleksa attīstībā.

Līdz ar to tiesa secina, ka pagaidām nepastāv pietiekami skaidri konstatējama cēloņsakarība starp iestādes rīcību un pieteicējai iespējamiem mantiskajiem zaudējumiem sakarā ar zemes vērtības starpību.

[14.6] Tiesa norāda, ka pieteicējai pastāv tiesības prasīt zaudējumu atlīdzinājumu iestādei gadījumā, kad būs pabeigta attiecīgās administratīvās lietas izskatīšana pēc būtības un būs stājies spēkā tiesas spriedums (APL 93.panta trešā daļas otrais teikums).

[15] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Ņemot vērā, ka tiesa pieteicējas pieteikuma apmierina daļēji, no atbildētāja piespriežama par labu pieteicējai tās samaksāto valsts nodevu (*lietas 6.lapa*) 20 latu apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 254.pantu, 289.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt daļā Jelgavas evaņģēliskās ticības kristiešu draudzes „Jaunā dzīve" pieteikumu.

Uzdot Jelgavas pilsētas domei četru mēnešu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas izdot administratīvo aktu, ar kuru nodot privatizācijai no zemesgabala */adrese/*, Jelgavā, atdalīto zemesgabalu */adrese/*, Jelgavā, ar kadastra numuru */kadastra numurs/*.

Noraidīt Jelgavas evaņģēliskās ticības kristiešu draudzes „Jaunā dzīve" pieteikumu daļā par mantisko zaudējumu 143000 latu apmērā un morālā kaitējuma 7000 latu apmērā atlīdzinājumu.

Piespriest no atbildētājas Jelgavas pilsētas pašvaldības par labu Jelgavas evaņģēliskās ticības kristiešu draudzei „Jaunā dzīve" 20 latus par tās samaksāto valsts nodevu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* S.Ozola

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____S.Ozola
Jelgavā, 2011.gada 3.novembrī